

Arrest

nr. 105339 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, X, X, X en X, op 20 december 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 november 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DUCHEZ, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Ontvankelijkheid

Op 26 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris zowel ten aanzien van de eerste verzoeker als ten aanzien van de tweede verzoekster een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13^{quater}). Dit zijn de bestreden beslissingen, die aan de verzoekers werden ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Ter terechtzitting merkt de raadvrouw van de verzoekers op dat de verzoekers het Rijk verlaten hebben en stelt zij zonder instructie te zijn. De Raad stelt de vraag naar het actuele belang van de verzoekers en de raadvrouw van de verzoekers repliceert dat geen belang meer hebben bij de voorliggende vordering en stelt zij dat het beroep zonder voorwerp is.

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aangezien de verzoekende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk verklaart geen belang meer te hebben bij het voorliggende beroep, kan de Raad enkel vaststellen dat de verzoekers niet aantonen over enig actueel belang te beschikken bij de onderhavige vorderingen.

Het onderhavig beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

C. DE GROOTE